

Протокол

№

гр. София, 11.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3259** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10,51 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Е. П. К.-Щ. – редовно уведомена, не се явява, представлява се от АДВ. Ч. и АДВ. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЪРЪТ НА КУЛТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ – редовно уведомен, не се явява, представлява се от ЮРК. Л., с пълномощно по делото.

СВИДЕТЕЛКАТА С. С. – редовно призована, явява се.

СВИДЕТЕЛЯТ Т. Г. Г. – редовно призован, явява се.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

ДОКЛАДВА, че делото е отложено за събиране на гласни доказателства.

ДОКЛАДВА два броя молби от процесуалния представител на ответника юрк. Л., постъпили на 27.05.2026 г. и на 08.06.2026 г., с които във връзка с дадените от съда указания представя три имена и адрес за призоваване на свидетеля Т. Г..

АДВ. Ч. и АДВ. П.: Запознати сме с тях да се приемат.

ЮРК. Л.: Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените на 27.05.2026 г. и на 08.06.2026 г. два броя молби от страна на ответника.

СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетелката С. С., допусната на жалбоподателя при режим на призоваване.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на призованата свидетелка и

СНЕМА самоличността ѝ по представената лична карта:

С. Б. С.: 50 г., неосъждана, българка, българска гражданка, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва истината, в противен случай може да бъде наказана за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода до пет години.

Свидетелката ОБЕЩА да даде верни показания.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ч. и АДВ. П., СВИДЕТЕЛКАТА С. КАЗА: Познавам г-жа Щ.. Мисля, че на 23 февруари ѝ беше прекратено служебното правоотношение. Документите ги съставих аз. Дойде в кабинета ми, тогава бях директор на Правна дирекция. В кабинета ми дойде един от съветниците на министъра – Т. Г., за да ми каже да подготвя документите за прекратяване на правоотношенията с главния секретар Щ., като министърът е дал указания да съставя документите с максималния размер на обезщетение – шест месечен и да ѝ дам малко по-голям срок от законоустановеният 7-дневен, а именно 10-дневен. Това се случи на датата, в която ѝ бяха връчени документите за прекратяване на правоотношенията. Не си спомням преди г-н Г. да дойде, да са ме уведомявали или да са ми споменавали, че с г-жа Щ. е разговаряно. След като изготвих документите с г-н Г. отидохме в кабинета на заместник-министъра В. С. – това беше около обяд. Когато отидохме в кабинета на заместник-министъра мисля, че секретарката му или той се обади на г-жа Щ. да дойде в кабинета му, тъй като нейният кабинет се намира на четвъртия етаж, а неговият кабинет се намира на петия етаж, при което тя дойде. Така в кабинета му се оказахме четиримата – аз, г-жа Щ., заместник-министърът и съветникът на министъра Г.. Разговорът с г-жа Щ. се водеше от заместник-министъра. Беше изключително любезен, внимателен. Предостави ѝ папката с документите и тя ги прочете спокойно. Не се разгневи, не се ядоса, а единствено каза, че е наясно и на нея това ѝ се случва за трети път. Тъй като другите лица са политически кабинет само аз се подписах на документите. Тя помоли да слезе да разговаря със семейството си по телефона, със съпруга си, да го обсъди и ще каже отговора и излезе от стаята. Ние останахме тримата в стаята да я изчакаме, защото тя каза, че ще се върне. Стояхме около половин-един час, но заместник-министърът по едно време каза да отидем да видим, с тази жена какво става, щеше да се върне, поради което ние със съветник Г. слязохме на долния етаж в кабинета ѝ. Заварихме я да продължава да си говори по телефона. Ние я изчакахме да проведе разговорите си. Даже тя си затвори вратата на кабинета. След известно време, не мога да кажа колко чакахме, тя излезе и каза да ѝ донесем документите в нейният кабинет, където щяла да ги подпише. Качих се до горния етаж, взех документите и отново се върнах в нейния кабинет. Не си спомням добре, но предполагам, че първо аз съм подписала предложението до нея и след като тя се е подписала съм подписала и заповедта. Документите бяха в папка, която аз ѝ занесох на бюрото в кабинета. Тя не възрази устно по какъвто ѝ да е било начин. След като се подписа уточнявахме, че тя вече през деня е подписвала документи и какво би се случило, с оглед факта, че ще подпише заповедта днес и за това тя изписа часа, в който подписва, за да няма спор, кога е имала правомощия и от кога вече няма. Даже тръгна да уточнява въпроса със съветника, че има много лични вещи в кабинета, т.е. необходимо и е технологично време да се изнесе от работното

си място. Съветникът я успокои, че ще ѝ бъде осигурен достъп и няма да бъде възпрепятствана дори с оглед факта, че няма служебна карта, може да дойде и да си вземе вещите. Тя същата вечер е стояла до много късно до около 22:00 часа, според колеги, които са били в Министерството, подреждала е, унищожавала е документи, като на следващия ден пред кабинета ѝ имаше чували, съдържащи унищожени документи. На другия ден лично аз я видях в Министерството, т.е. обещаното от съветник Г. се случи. Потвърждавам часа, написан на документа. Видях това, което Щ. изписа като текст на документа. След като така е преценила, никой не ѝ е забранявал да пише каквото иска. Не си спомням, дали към момента, в който г-жа Щ. подписа предложението и заповедта, дали същите бяха изведени с регистрационен номер. Не си спомням този детайл, но за мен беше важно, че волята на министъра беше изразена, той беше подписал документа, който съм изготвила, неговия подпис беше там, моя, на г-жа Щ., на всички лица, на които е било необходимо, подписите бяха положени от всички. Аз не съм предоставяла на служителката бордери за извършени плащания на обезщетения.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Л., СВИДЕТЕЛКАТА С. КАЗА: Когато започна срещата при г-н С. пред кабинета му нямаше охрана, беше само секретарката. Вратата в помещението, през която влезе служителката и излезе беше свободна, като тя свободно отиде да си провежда разговорите. При влизането си при г-н С., мисля че Щ. носеше мобилния си телефон, тъй като тя винаги ходеше с два телефона – личен и служебен. Първоначално Щ. прегледа и прочете комплекта документи при С. на ет. 5. Същата сподели, че е наясно с процедурата, тъй като водеше „Човешки ресурси“ и отговаряше за човките ресурси и тя даваше нареждания как да се изготвят подобни заповеди.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ч. и АДВ. П., СВИДЕТЕЛКАТА С. КАЗА: Видях, че в кабинета си Щ. направи снимки на документите на нейното бюро. Тя не е ограничавана за абсолютно нищо. Тя не направи снимки на документите при предявяването им в кабинета на заместник-министъра.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Л., СВИДЕТЕЛКАТА С. КАЗА: Физически документите бяха подписани в нейния кабинет на ет. 4 – кабинетът на „главен секретар“. Лично се качих и свалих документите в нейния кабинет, тъй като тя ме помоли. Нейното емоционално състояние беше много спокойно и каза, че ѝ се случва за трети път и тя самата е инициирала подобни процедури на други служители в Министерството. Длъжността ми не предполагаше деловодни функции, които да включват извеждане на документите и придвижването им чисто деловодно. За същото нещо съществува друго звено „Административно обслужване и човешки ресурси“, което е на подчинение на главния секретар. Моята длъжност не предполага финансови функции, а и има счетоводство, което е част от бюджетна дирекция, което отново е на подчинение на главния секретар.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси към свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ: Не претендирам разноски за явяването си.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други въпроси освободи свидетелката С. С. от залата.

СЪДЪТ ВЪВЕЖДА в залата свидетеля Т. Г., допуснат на жалбоподателя при режим на призоваване.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на призования свидетел и

СНЕМА самоличността му по представената лична карта:

Т. Г. Г.: 44 г., неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, а именно, че следва да казва

истината, в противен случай може да бъде наказан за лъжесвидетелстване с лишаване от свобода до пет години.

Свидетелят ОБЕЩА да даде верни показания.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ч. и АДВ. П., СВИДЕТЕЛЯТ Г. КАЗА: Потвърждавам, че на 23 февруари, като не помня точно в колко часа г-жа Щ. беше извикана, за да ѝ бъдат връчени документи за прекратяване на служебното правоотношение. Мисля, че това се случи следобед. На срещата заместник-министър С. ѝ предложи срещу шест заплати да прекрати служебното ѝ правоотношение, като бяха подготвени документи – мисля, че заповед. Госпожа Щ. се запозна с документите, прочети ги, след което излезе от стаята, за да уведоми семейството си, конкретно съпруга си. Личното ми мнение е, че беше наясно за какво става въпрос. Не помня на служителя да беше указван срок, в който да се запознае с документите. Не мога да кажа кога министъра е разписал документите. По време на срещата не са разписвани документи от страна на Министъра. Присъствах на подписването на документите – заповед и още един документ от страна на г-жа Щ., което се случи в нейния кабинет, кабинетът на главния секретар. Струва ми се в същия ден. Тя беше наясно даже спомена, че няма да бави предложението. Даже благодари за шестте заплати, които ѝ бяха предложени и също така заяви, че в същия ден ще вземе решение, след като се консултира със съпруга си, което впоследствие се случи. Документите бяха в колежата юрист и не ми е направило впечатление дали са заведени с изходящи номера. Не съм чел документи. Присъствах като свидетел. Доколкото на мен ми стана ясно, това е едно предложение за прекратяване на правоотношения с шест заплати обезщетение. Друг аргумент за прекратяване на служебното правоотношение не е имало. Казах и преди малко, че тя осъзна, че знаеше за какво става въпрос, каза, че няма нужда да мисли. Доколкото видях тя подписа на бюрото си. Аз бях на няколко метра от бюрото ѝ, след което проведохме личен разговор и каза, че от тридесет години е в тази система и има достатъчно връзки и познати, познава целия Министерски съвет и може още на следващия ден да започне работа.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Л., СВИДЕТЕЛЯТ Г. КАЗА: Когато започна срещата с заместник-министър С. нямаше охрана пред кабинета му и вратата беше отключена като г-жа Щ. излезе свободно от кабинета. Помня, че директорът на Правна дирекция взе документите от кабинета на заместник-министъра С. и по молба на г-жа Щ. ги предостави в нейния кабинет на главен секретар за подпис. Нейното емоционално състояние беше абсолютно нормално. Същата не беше заплашвана от никой. Не беше объркана. Мога да опиша състоянието ѝ като адекватно и нормално състояние на здрав човек. След като тя подписа заповедта два дни беше абсолютно свободно оставена да си разчисти кабинета си, каквото пожелае и прецени да предаде като документи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ: Претендирам разноски за явяването си.

СЪДЪТ намира, че на свидетеля Т. Г. Г. следва да бъде заплатена сумата от внесения депозит от жалбоподателя в размер на 10 евро, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗДАДЕ СЕ 1 брой РКО за явяване на свидетеля Т. Г. Г. за сумата от 10 евро от депозита, изцяло внесен от жалбоподателя.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други въпроси освободи свидетеля Т. Г. от залата.

ЮРК. Л.: От името на доверителя ми новият министър на културата Е. М., искам да направя следното изявление:

В случай, че съдът постанови незаконосъобразност на оспорения акт, моля да приемете за установено във връзка с приложените по делото доказателства, че заемането на длъжност главен секретар от жалбоподателката в периода 04.12.2025 г. до прекратяването, тъй като тя е освободила длъжността за един ден и след това отново е била преназначена, е опорочена и процедурата по повторното ѝ назначаване е проведена не по законоустановения ред.

АДВ. Ч. и АДВ. П.: Считаме, че въпросът е неотносим и не е по съществуващото на спора.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. П.: Считаме, че прекратеното служебно правоотношение е незаконосъобразно поради това, че на жалбоподателката не е предоставена възможност информирано и свободно да прецени ситуацията и да вземе своето решение, т.е. налице е опорочаване на волята. От друга страна не е изпълнен фактическият състав на нормата на чл. 107а, ал. 2, а именно нарушен е материалният закон, тъй като към датата на прекратяване на служебното правоотношение 23 февруари, не ѝ е заплатено съответното обезщетение, т.е. това е алтернативно ако приемете, че е била налице свободна воля да възприеме какво ѝ се случва. Моля да ни предоставите възможност за писмени бележки.

АДВ. Ч.: Искам само да спомена, относно липсата на данни за време за размисъл, не е имала време, което ясно се установи, че е имала набор от документи, които са били предварително подготвени и разписани от министъра на културата, който не е присъствал на срещата, които са били предоставени от лице, което ги е изготвило и съставило. Те са били разписани и просто от кабинета на заместник-министъра на културата са били свалени долу и от това си личи, че не са били изведени, защото сме предоставили снимка, а второто е, че самите документи и заповеди са написани на компютър с определена дата и т.н.

ЮРК. Л.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата на г-жа Е. К. Щ. като неоснователна и недоказана. Подкрепям доводите, които съм изложила в писмения отговор. Считам, че актът е законосъобразен и отговаря на всички изисквания по чл. 146. От свидетелските показания се установи, че волята на жалбоподателката не е била опорочена по никакъв начин, нито физически, нито психически и същата е взела информирано и самостоятелно решение да подпише документите за прекратяване. Също така по отношение на изплащане на обезщетението, това е последица от постигнатото между страните съгласие и не е елемент на фактическия състав и второ от представеният документ от БНБ е видно, че за съжаление бюджетните правоотношения са такива, че не са като в частна фирма да може да се нареди веднага да се наредят парите, изисква се оторизиран подпис в СЕБРА, който чисто физически не е бил оторизиран, още повече, че това е бил вторият или третият работен ден на министъра. Веднага от назначаването им са изпратени подписи в СЕБРА, но денят, в който са били оторизирани е бил 26 февруари – първият фактически възможен ден, в който е било възможно да ѝ бъде преведено обезщетението, което е направено добросъвестно от министъра. Считам, че не е нарушен материалният и процесуалният закон и също така целта на закона е спазена. Претендирам разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Правя възражение за

прекомерност на претендиания адвокатски хонорар.

АДВ. П. /реплика/: Възразявам срещу присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, с оглед на това, че не се представят доказателства за реалното им заплащане.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ПРАВНА СТРАНА И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С АКТ ПО СЪЩЕСТВО В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: